

The Best-in-Showbiz Award

Een alpinopetje dringt zich naar voren met een paar gebaksdozen. Kennelijk de petite fourrés bij de after tea. 'k Ben benieuwd. Wijs geworden heb ik dit jaar mijn goldpass afgedekt met een verlopen clubkaart en aan de zijkant van mijn broekzak geklemd. Had je moeten zien hoe ze zich in alle bochten wrongen om een naam te herkennen. Vandaag ben ik Dr.U.Iloor van Inside Telecom en mijn visitekaartjes dragen het telefoonnummer van mijn kapper. Op de tracking bij elke doorgang heb ik nog niets gevonden, maar het blindelings kopiëren van mijn badge en spammen van mijn businesscard is over. Bovendien... het maakt je interessanter. Geen aandacht voor wie je bent, maar wat je bent. Mijn vraag over de dual mode integratie van WiFi in de chipset komt kennelijk nieuwsgierig over want ik krijg ongevraagd een persmap in mijn handen geduwd. Als vanzelfsprekend wordt daaraan een Personal Invitation geklemd, voorzien van een plattegrondje met looproute naar een boot. Om vijf uur begint de persconferentie, fluistert ze toe, "the president himself will answer all your questions". Ik ben benieuwd. Vijf stands verder hetzelfde ritueel. Belast met weer twee kilo papier zeul ik de resterende tijd langs de krioelende kramen. Nu is het wachten op het moment dat ik de boot mag bestijgen.

Op het moment dat de bries verkilt en de zon gaat zakken, mogen we aan boord. Veel flessen, veel exhibitor badges. Collega aagjes ploffen als kind aan huis in de zonnestoelen. Ik doe mee en begrijp van mijn buurman dat de zon over 23 minuten onder gaat. Ik blijf in de Sunset-lounge te liggen. Naar mijn oordeel is het een tochtige partytent op het bovendeck van een te duur betaalde snobbetobbe. Voor me zie ik door wazig plastic de zon zakken. De glazen gaan rond. Belangstellend informeer ik bij de jarretelle op ooghoogte hoe laat de persconferentie begint. Stupid! Dat had ik niet moeten vragen, tipt mijn wolgeverfde buurman. Als het zonnegloren achter de horizon verdwijnt, klinkt op boten om me heen applaus. Het is het teken voor een poepbruingebrand hoofd om wat onverstanebare kreten te slaan. Volgens de monitor voor me is hij de senior vice president. Wat een kunst zeg, dat is iedereen die op bonus werkt. Tijdens het gemompel van de zonnebankgod droom ik bij de wiebelende kerstverlichting weg naar het verwarmde terras van mijn pittoreske hotelletje in Napoule tot het geklap om me heen me ontwaakt. Het is tijd voor meer drank. En voor vertrek. Want na zonsondergang is de plezierjacht geopend. Om me heen

staan drie badges die me met de vraag *how are you* een borrel aanbieden. Het is even wennen aan dat volgas volgieten... zit je daar als enige kaaskop de borrels af te slaan omdat je nuchter wilt blijven voor je straks van de smalle loopplank afglijdt. Om je heen zie je boten vol geheven handen met gevulde glazen. Ik heb nog twee VIPressmeetings te gaan. Zoals een olievlek de ramp verspreidt, zo verwatert hier het mobiele netwerk. De boot is in. Standwerkers voor de professionals, bootwerkers voor de executives. Wat de Franse fiscus niet lukte, krijgt 3GSM voor elkaar: gedwee liggen alle jachten naast elkaar met boven iedere plankier een partytentje en op de stuurhut een spandoek met de naam van de huurder. Derde geldstroom als water. In het zicht van de haven ligt een vergeelde mobile cruiser. Die is voor de nieuwkomers. De broekies staan in de rij om vrijwillig te worden afgevoerd naar een

Boten, bussen, balkons en boezems hangen vol met banners en buzzwords. Biljoen bellers betalen toch.

dobberend huis van bewaring waar onder het genot van veel wijn het hersenspoelen begint. Biljoen bellers betalen toch. Boten, bussen, balkons en boezems hangen vol met banners en buzzwords. Mainstream is multimode. Features are fun and funky. WiFi voor het laden van games en Bluetooth voor de talrijke accessoires. Onze Jaap kan zijn blauwe tand laten grijzen want mobieltjes krijgen een funky facelift met allerlei draadloos verbonden handigheidjes aan je lijf, in je auto en op je werkplek. Tot bluejacking er straks met je date vandoor gaat. Of tot een wizzkid je mobieltje geschikt maakt voor WiFi-bellen. Want hacken is handig, ook bij MMS. Mobile meets media. Dat vinden die lui van de filmrechten ook. Kwaken is OK maar zodra de eend kan praten is het kassa. Trouwens, wat een gedoe om een foto naar je vriendinnetje te sturen. Waarom krijgt ze niet de URL van dat plaatje? Is easy simpel en kost een paar bits plus een beetje geld. Non non, monsieur, ik zie het helemaal verkeerd. Open source is geen open gateway. Ik snap 'm: hoe mobieler je bent, hoe meer gebonden. SMart. ■

Jacob van Kokswijk is communicatiedeskundige en part-time ICT-consultant bij Cap Gemini Ernst & Young.

Jacob van Kokswijk